

بسوی اول می، برای ستیز طبقاتی بجای "جهاد اقتصادی"

در حالی سال جدید را آغاز نمودیم و به سوی روز جهانی کارگر می رویم که افزایش بهای گاز، آب و برق و نرخ کرایه وسایل حمل و نقل عمومی، کالاهای خوراکی، اجاره مسکن و دیگر کالاهای اساسی شدیداً افزایش یافته و چشم انداز تورم بیشتری وجود دارد.

صندوق بین المللی پول در گزارش خود پیش بینی نموده که رشد اقتصادی در این سال به صفر خواهد رسید و در عوض نرخ تورم بشدت افزایش خواهد یافت؛ از طرفی وضعیت بحرانی و چشم انداز وسعت یافتن آن باعث شده و خواهد شد بسیاری از سرمایه داران برای حفظ سرمایه هایشان اقدام به خروج سرمایه ها از کشور کنند. بسیاری از شرکت های خصوصی عمرانی پروژه هایشان را تعطیل یا به حالت نیمه تعطیل در آورده اند. بنا بر این نرخ بیکاری با وجودی که در حال حاضر نیز بسیار بیشتر از آمار رسمی ۱۵ درصدی است، همچنان افزایش خواهد یافت. با حذف یارانه انرژی، بسیاری از بنگاه های صنعتی و دامپروری دچار بحران شده و هزینه هایشان به شدت افزایش یافته است؛ در چنین وضعیتی نرخ بیکاری افزایش خواهد یافت و این کارگران و اکثریت مردم هستند که هزینه این بحران را خواهند پرداخت و همه اینها در شرایطی است که بر اساس آمار بانک جهانی در سال گذشته میلادی ایران در رتبه صد و بیست و نهم از میان صد و هشتاد کشور به لحاظ موقعیت های شغلی قرار داشته و بنا بر این در این سال رتبه ای به مراتب پایینتر خواهد داشت.

قبض های شوک آور گاز مستقیماً کارگران و مردم را در موقعیت بحرانی تر و وخیمی قرار داده است؛ افزایش چندین برابری قیمت گاز و با احتساب محاسبه تساعدی، بخش زیادی از درآمد کارگران و مردم را به جیب دولت سرازیر می کند و با حداقل دستمزد اعلام شده ۳۳۰ هزار تومانی، زندگی کارگران را فلج می نماید.

همه این موارد در شرایطی اتفاق می افتد، که در آمد نفتی ایران از سال ۸۴ تا ۸۹، مبلغ ۴۳۰ میلیارد دلار بوده که مبلغ فوق معادل نیمی از درآمد نفتی سی و دو سال بعد از انقلاب بوده است؛ اما نه تنها صندوق ذخیره ارزی با برداشت های بی رویه خالی شده و مشخص

نیست که دولت آنها را کجا سرمایه گذاری نموده، بلکه بسیاری از وزارت خانه ها بودجه مصوب را نیز در اختیار ندارند و بر همین مبنا بسیاری از پروژه های اقتصادی، عمرانی و ... تعطیل و یا دچار رکود گردیده اند.

در چنین اوضاع و احوالی حکومت امسال را سال "جهاد اقتصادی" نامیده، اما مبارزات مردم در دو سال گذشته و بحران عظیم اقتصادی که اکنون به کارگران و مردم تحمیل گردیده است، نوید ستیز های طبقاتی را می دهد؛ طبقه کارگر دو راه بیشتر ندارد یا تحمل فلاکت و فقر شدید و یا ستیز طبقاتی برای رسیدن به فردایی بهتر. تنها با گسترده نمودن مبارزه به شکل اعتصابات، تجمعات کارگری، ادامه اعتراضات و تظاهرات خیابانی کارگران و مردم و ایجاد تشکل های کارگری است که توازن قوا به نفع کارگران تغییر خواهد کرد.

کارگران و مردم آزادیخواه!

در این وضعیت روز جهانی کارگر می تواند به شروع روز ستیز طبقاتی در سال ۹۰ تبدیل گردد و کارگران متحد با مردم مبارز، هر چه بیشتر امسال را تبدیل به ستیزهای طبقاتی نمایند. برگزاری گسترده و پرجمعیت روز کارگر در خیابان ها می تواند دور جدیدی از مبارزه را در سال ۹۰ آغاز نماید. بدین شکل در روز کارگر فریاد خود را به گوش جهانیان خواهیم رساند.

کارگران و مردم آزادیخواه، در این روز با برپایی تجمعات و تظاهرات در خیابان های اصلی شهرها، دور جدیدی از مبارزه را آغاز نماییم و بیاییم با تداوم مبارزه به هر شکل ممکن این سال را به صحنه های ستیز طبقاتی تبدیل نماییم. ما کارگران سوسیالیست نیز به همراه دیگر کارگران و مردم در روز کارگر در خیابان ها حضور خواهیم یافت و علیه استثمار، فقر، بیکاری و همه شرایط غیر انسانی که به ما تحمیل گردیده، روز کارگر را برگزار خواهیم کرد.

نابود باد سرمایه داری، زنده باد سوسیالیسم

کمیته های کارگران سوسیالیست داخل کشور - ۵ اردیبهشت

۲۴ فروردین ۱۳۹۰

آدرس های اینترنتی ما :

<http://komitekargari.co.cc/>

<http://kormiteks.blogspot.com/>

<http://kargaranesocialist.co.cc/>